

Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοεπηκόου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοεπηκόου τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας την 1η Οκτωβρίου

Η θαυματουργή εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου της Γοργοεπηκόου βρίσκεται στην Ιερά Μονή Δοχειαρίου του Αγίου Όρους.

Η γνωστότερη μετά την «Πορταΐτισσα» θαυματουργή εικόνα του Αγίου Όρους είναι αρχαία τοιχογραφία της Παναγίας που βρίσκεται εξωτερικά στον ανατολικό τοίχο της τράπεζας και προς τα δεξιά της εισόδου της. Το 1664 μ.Χ. ο τραπεζάρης

Νείλος, που περνούσε τακτικά μπροστά από την εικόνα κρατώντας στο χέρι αναμμένα δαδιά για την υπηρεσία του στην τράπεζα, άκουσε μια φωνή να του λέει τα εξής: «Να μην ξαναπεράσεις από εδώ με δαδιά καπνίζοντας την εικόνα μου». Ο Νείλος δεν έδωσε ιδιαίτερη σημασία στη φωνή, η οποία όμως σύντομα ξανακούστηκε επιτιμώντας τον μοναχό και αφήνοντάς τον τυφλό. Οι αδελφοί άρχισαν να περνούν με πολύ ευλάβεια μπροστά από την εικόνα, της κρέμασαν ακοίμητο καντήλι και διέταξαν το νέο τραπεζάρι να τη θυμιάζει καθημερινά.

Ο τυφλός Νείλος περνούσε όλο τον καιρό του σε ένα στασίδι μπροστά στην εικόνα παρακαλώντας την Παναγία να τον συγχωρέσει και να τον θεραπεύσει, πράγμα το οποίο και έγινε, όταν, για τρίτη πλέον φορά, ακούστηκε φωνή από την εικόνα, που πληροφορούσε τον Νείλο ότι η δέησή του εισακούστηκε και ότι στη δική Της μετά Θεόν προστασία και σκέπη θα έπρεπε στο εξής να καταφεύγουν για κάθε τους ανάγκη οι μοναχοί. Αυτή θα τους ακούει γρήγορα γιατί το όνομά της είναι «Γοργοεπήκοος». Πολύ σύντομα το θαύμα αυτό και η υπόσχεση της Θεοτόκου έγιναν γνωστά σε όλο το Όρος και η εικόνα της αυτή έγινε παναγιορειτικό προσκύνημα.

Ο διάδρομος κλείστηκε και η εικόνα συμπεριλήφθηκε σε παρεκκλήσι που κτίστηκε προς τα δεξιά της. Τα θαύματά της είναι άπειρα και ειδικός «προσμονάριος» ιερομόναχος εξυπηρετεί τις ανάγκες των πολλών προσκυνητών.

Μεγαλυνάριον

Γοργοῦπηκόου τήν θαυμαστήν καί σεπτήν Εἰκόνα, προσκυνήσωμεν ἄδελφοί, θαύματα τελοῦσαν καί βρύουσαν ἰάσεις καί ταύτην μετά πόθου κατασπασώμεθα.

Ἅτερον Μεγαλυνάριον

Ἐχοντες Εἰκόνα Σου τήν σεπτήν, Ἀνύμφευτε Κόρη, ὡς προπύργιον ὀχυρόν, προσφεύγομεν ταύτῃ καιρῷ τῶν τῶν κινδύνων καί ἐπηρείας πάσης ἀπολυτρούμεθα.

Ἅτερον Μεγαλυνάριον

Νῦν καιρός ἀνάγκης ἦλθεν ἡμῖν, νῦν παρέστη χρεία βοηθείας, Κόρη, τῆς Σῆς, λύτρωσαι οὖν πάσης ἀνάγκης καί κινδύνου καί χεῖρα βοηθείας τάχιστα ὄρεξον.

Ἅτερον Μεγαλυνάριον

Ἐχει μέν, Παρθένε, ὁ οὐρανός, σῶμα καί ψυχὴν Σου, ἐξαστράπτοντα φαεινῶς, ἔχει δέ μορφήν Σου Μονή Δοχειαρίου, τήν ἐπικαλουμένην Γοργοῦπήκοον.

Ἑτερον Μεγαλυνάριον

Ἄρόν Σου τά ὄμματα, Μαριάμ, καί ἴδε εὐσπλάχνως τούς Εἰκόνι Σου τῇ σεπτῇ
παρεστῶτας, Κόρη, καί Σέ παρακαλοῦντας καί πλήρωσον αἰτήσεις τούτων,
Πανύμνητε.

Ἑτερον Μεγαλυνάριον

Ἰδοιμι, Παρθένε, ψυχορραγῶν, ἐν καιρῷ θανάτου, τήν Εἰκόνα Σου τήν σεπτήν,
παραμυθουμένην καί ἱλαρῶς καί ὄψεις τῶν δαιμόνων ἀποδιώκουσαν.